

data protection and privacy rights should be at the top agenda for economic development and in the same able to balance it out with the possibility to encourage the growth of digital economy instead of becoming a hinder. This proposal is proposing two options worth exploring which is joint requirement to formal equivalence mechanisms for instance, MoU and MRAs between ASEAN and other multinational data privacy framework. Apart from that, this region may also draw on some of the cross-regional adequacy models that have been agreed elsewhere and adapt them to an ASEAN context.

Literature

1. ASEAN 50th 1967-2017 Celebrating ASEAN: 50 Year of Evolution and Progress (Statistical Publication), (https://asean.org/storage/2012/05/ASEAN50_Master_Publication.pdf)
2. Greenleaf, Graham. Asian Data Privacy Laws: Trade & Human Rights Perspectives. OUP Oxford, 2014, Pg. 483
3. Deloitte, “Data and privacy protection in ASEAN What does it mean for businesses in the region?” (2018), Retrieved at <https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/sg/Documents/risk/sea-risk-data-privacy-in-asean.pdf>
4. Deloitte, “Advancing the ASEAN Economic Community, The Digital Economy and the Free Flow of Data”, Deloitte, <https://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/sg/Documents/about-deloitte/sea-about-aec-digital-economy-free-flow-of-data-2016.pdf>
5. ASEAN, “Investing in ASEAN” (2015-2016), Retrieved at <https://asean.org/storage/2016/06/38.-November-2015-Investing-in-ASEAN-2015-2016.pdf>
6. Masterplan on ASEAN Connectivity 2025, <https://asean.org/wp-content/uploads/2016/09/Master-Plan-on-ASEAN-Connectivity-20251.pdf>
7. ASEAN, “ASEAN Human Rights Declaration” (November 2012), <http://asean.org/asean-human-rights-declaration/>,
8. ASEAN Framework on Personal Data Protection, 16 November 2016, <http://asean.org/storage/2012/05/10-ASEAN-Framework-on-PDP.pdf>.

УДК 342.7(043.2)

Андрусяк І. П., к.ю.н.,

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

СОЦІАЛЬНІ ОЧІКУВАННЯ У ФОРМУВАННІ «СПРАВЖНЬОГО» ЧОЛОВІКА, «СПРАВЖНЬОЇ» ЖІНКИ ТА ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Культурні приписи (гендер) пояснюють, чому жінка має бути слабкою, а чоловік мужнім, чому жінка може плакати, а «справжній» чоловік ні, чому чоловік керівник, а жінка підлегла, чому чоловік думає, а жінка відчуває і так далі, і тому подібне. Суспільство вибудовує рівні

суспільного очікування та конструює матеріальні та політичні побудови для їхньої підтримки. Соціальні конструкти сприйняття статі звільняють людей від обов'язку думати, адже так зручно користуватись формулою і бути переконаними, що знання є правильними.

Результатом таких соціальних конструктів є недооцінка ролі жінок у прийнятті соціально важливих рішень. Кількість жінок у Верховній Раді є дуже малою, а кількість керівних посад, які займають жінки у вищих та центральних органах виконавчої влади ще меншою.

Надзвичайно точно ілюструє проблему соціального бачення «справжнього» чоловіка, «справжньої» жінки Агнешка Графф у своїй книзі «Світ без жінок». Людей, наділених статтю, вона поділяє на вісім істот. Серед них є і жінка політик. Ось як влучно А. Графф описує цю категорію. «Переконання, що «чоловічість» - це рішучість, послідовність і відвага, так поширене, так вросло в культуру, що само лізе на язик. Слово «чоловік» стало зручним уявним скороченням, що позначає людську істоту, яка підходить у політики. Це скорочення, як видно з запису дебатів у сеймі, всім зрозуміле і приємне. Спробуймо подумати, кого стосується уявне скорочення «жінка». Отож, виявляється, що «жінка» не є жодним уявним скороченням. Це поняття, якщо з'являється в політичному контексті, одразу вимагає роз'яснення. Тільки чоловік є в політиці «просто», жінка має виправдовуватись за своє перебування у сфері влади» [1, с. 35].

У питанні хто такі «справжній» чоловік і «справжня» жінка, про призначення чоловіка і жінки у суспільстві кожен є експертом, адже належить до тієї чи іншої статі. Кожна людина сама витворює свої ідеали бачення своєї гендерної ідентичності і прагне, щоб інші відповідали цьому баченню. Нерідко, таке прагнення призводить до конфліктів, до нав'язування свого бачення іншим.

Якщо питання стосується гендерної рівності, то політикум ділиться на два табори: одна сторона описує ситуацію на ринку праці, посиляється на права людини, міжнародні конвенції і рекомендації Ради Європи, а друга розповідає про задуми Творця, а головною гарантією суспільної справедливості вважає природне право [1, с. 16].

Різні прийоми і методи існують для подолання гендерних стереотипів. Найбільш прийнятним видається еволюційний шлях – не «ламати», а поступово змінювати і долати стереотипи, насамперед у власній свідомості – тоді можна досягти набагато більшого, хоча, безумовно, цей шлях довший і не завжди зовні такий помітний [2, с. 100].

У багатьох країнах на основі гендерних досліджень змінюються підручники, іде перебудова виховання з урахуванням гендерного підходу. В різноманітних компаніях проводиться політика рівних можливостей для чоловіків і жінок. Спеціалісти мають можливість проходити різноманітні курси по відповідних програмах. Відбувається запровадження гендерних

досліджень в практику [3, с. 33].

Визначальна роль правового аспекту гендерної рівності зумовлена роллю та значенням права в регулюванні суспільних відносин. Специфіка цієї ролі полягає в динамічності права порівняно з такими соціальними нормами, як мораль, звичаї, традиції, релігійні норми. Це дає змогу закріпити на законодавчому рівні ті чи інші норми, незалежно від того, що певна частина суспільства може їх і не сприймати. Прикладом слугує законодавче обмеження тривалості робочого часу для жінок та дітей, чи заборона залучати їх до певних видів робіт.

Ефективне вирішення проблеми потребує ретельного вивчення специфічних проблем як жінок, так і чоловіків. Підтвердженням того, що гендерну рівність не варто зводити тільки до прав жінок, є організований Комітетом з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин Верховної Ради України спільно з Міністерством у справах сім'ї, молоді і спорту під егідою ПРООН та Фонду народонаселення ООН (UNFPA) круглий стіл на тему «Становище чоловіків в Україні» 19 лютого 2009 р., у якому взяли участь громадські та політичні діячі, представники органів виконавчої влади, науковці. Головною ідеєю всіх виступів була потреба виваженого, збалансованого підходу до питання гендерної рівності, розуміння того, що «це рівні права і можливості і чоловіків, і жінок» [4, с. 7].

Література

1. Графф, Агнешка. Світ без жінок: стаття у польському громадському житті / пер. з польськ. К. Зварич – Львів: Ахілл, 2005. – 234 с.
2. Уповноважувальна освіта: посібник для тренерів / відп. ред. О. Сулова. – 2-е вид. – К.: Інформаційно-консультативний жіночий центр, 2002. – 100 с.
3. Бендас Т.В. Гендерная психология: учебное пособие. – СПб.: Питер, 2009. – 431 с.
4. Круглий стіл на тему: «Становище чоловіків в Україні» 19 лютого 2009 року. – Київ: К.І.С., 2009. – 64 с.

УДК 34:001.12/18(043.2)

Богатюк І.Г., викладач,
Коледж інформаційних технологій та землевпорядкування НАУ,
Василенко В.О., студентка магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

РОЗВИТОК ПРАВОВОЇ НАУКИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Установлено, що держава, право і національна правова система в сучасних умовах інформатизації піддаються трансформації, глибина і